

»Forsvars- og retsforbeholdet får vi også flere og flere praktiske erfaringer med. Det mest sandsynlige vil være, sådan som det presser på inden for de to områder, og formentlig også inden for euroen, at det bliver dem alle tre på en gang.«

Kl. 13.45

Når der nu ingen uenighed er mellem statsministeren og udenrigsministeren, skal det så forstås sådan, at statsministeren også er enig i, at der sandsynligvis bliver en fælles folkeafstemning om alle tre på en gang?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er sket en god ting i forhold til før folketingsvalget, og det er, at nu får vi en EU-debat her i Folketingssalen, hvor der også kan være meningsudvekslinger mellem Socialdemokratiet og Venstre og De Konservative. Det har vi savnet. Der har været sådan en grad af enighed om, at sådan nogle EU-debatter puttede man af vejen i nogle lukkede fora, og så kunne vi andre stå hernelde og prøve at spørge ind til, hvad der foregik. Det vil jeg da complimentere. Jeg synes, det er dejligt, at vi nu kan have den stil fremover.

Så vil jeg spørge omkring det her, som også fru Pernille Blach Hansen er inde på, om det, når man ikke vil sætte dato på, indgår i regeringens overvejelser, at man forbeholder sig muligheden for at tage en samlet afstemning om alle forbehold, måske endda inklusive en ny traktat, så det, befolkningen pludselig bliver vidne til, er, at der bliver udskrevet en folkeafstemning, hvor man ikke skal tage stilling til en enkelt ting, men tage stilling til en lang række ting. Er det en del af regeringens overvejelser i forhold til forbeholdene?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvor er det typisk for den danske EU-debat, at der nu igen diskuteres mere form og procedure end indhold. Lad os nu holde os til indholdet.

Der er jo ingen tvivl om – set med regeringens øjne – at det skader danske interesser, at vi har forbeholdene, og det vil også blive mere og mere synligt i de kommende år.

Det er klart, at det skader danske interesser, at vi har et forsvarsforbehold, når der nu i EU bygges en forsvarskapacitet op, det skader danske interesser, at vi ikke kan være med i en fælles asyl- og indvandringspolitik, og det skader også danske interesser, at vi ikke kan være med

til at sidde ved bordet og træffe beslutninger om den pengepolitik i Europa, vi alligevel er afhængige af.

Det er indholdet i den her sag. Men regeringens holdning er klart den, at selv om vi synes, at det skader danske interesser at have forbeholdene, vil vi respektere dem. Vi vil altså ikke komme rendende med krav om folkeafstemninger i tide og utide, som kunne efterlade det indtryk i befolkningen, at jasigerne ikke helmer, før de får det ja fra befolkningen, som de ønsker. Det er med til at skabe mistillid mellem politikerne og befolkningen, og jeg vil gerne bidrage til det modsatte, nemlig at bygge bro og skabe en konstruktiv debat om Europas fremtid og Danmarks placering i den.

Derfor vil jeg da også sige ærligt og ligeud til hr. Henrik Dam Kristensen, at jeg da gerne vedgår, at jeg i sin tid som Venstres formand opfordrede den daværende statsminister til at sætte en dato for at få en folkeafstemning om euroen.

Jeg vil også sige ligeud, at jeg lærte af det forløb. Jeg lærte, at måske skal man i virkeligheden gribe det an på en anden måde, nemlig sørge for at tage den brede folkelige debat i god tid, før man forivrer sig med at fastsætte datoen. Vi har vel alle lov at lære af de forløb, vi har været igennem. Alt andet synes jeg ville være svigt af vores pligter som politikere.

Henrik Dam Kristensen (S):

Statsministeren må have mig meget undskyldt, men svaret til mig begynder med: Hvor er det typisk, at man vil diskutere form i stedet for indhold.

Jeg oplevede det sådan, at udenrigsministeren i realiteten i sidste uge forsøgte at komme til at diskutere indhold baseret på de erfaringer, udenrigsministeren allerede havde gjort sig, baseret på den Laekenerklæring, som statsministeren selv har været med til at vedtage, hvor der er gået nogle skridt videre i forhold til fælles forsvarspolitik.

Og så er svaret fra statsministeren, at det skal ikke diskuteres nu, og sagen bliver lagt død. Det er jo hermed statsministeren, som sikrer, at vi ikke kommer til at diskutere indhold, men i realiteten begynder at diskutere form.

Jeg synes, at man skulle fortsætte den linje, som udenrigsministeren lagde op til i sidste uge, men som ikke kunne få lov til at videreføres på grund af statsministerens indgriben.